

Vanda Juknaitė

- Juknaitė gimė 1949 m. lapkričio 28 d. Papiliuose (Rokiškio r.), Vilniaus universitete baigė lietuvių kalbos ir literatūros studijas (1972), dirbo mokytoja, dėstytoja Vilniaus muzikos akademijos Klaipėdos fakultetuose, patyrė sunkią autoavariją, nuo 1975 m. dėsto Vilniaus pedagoginiame universitete (dabar Lietuvos edukologijos universitetas), išugdė ne vieną būsimų mokytojų kartą.

- Vandos Juknaitės (g. 1949) išskirtinumas – rašyti apie vaiko, šeimos traumas posovietinėje Lietuvoje, apie silpną, negražų kūną, apie mišlingą gyvasties ištvėrmę, apie stoką ir pareigą, o ne perteklių ir sėkmę.
-
-

Kūrybos žanras

- Dokumentinės prozos, tiksliau, dokumentinės apysakos terminas, kuris artimiausiai susijęs su tiksliausiai tokią prozą nusakančiu non-fiction terminu.

-

Rašytojai svarbu ne žavesio estetika, o tikrumas, gyvenimo autentiška, todėl jos kūryba paveiki, skvarbi.

Vaikai jautriausiai patiria ir atspindi žiauria
tikrovę.

Posovietinėje kasdienybėje vaikas ypač nesaugus, jis nuolat tampa manipuliacijų objektu, įkaitu, bejėgiu suaugusiųjų pasaulyje

Esminis klausimas, anot autorės, yra vienas: ar gali semtis jėgų pats iš save? Paradoksaliausia tai, kad benamiai, pamestinukai, gatvinukai gali.

Žmogiškumą mummyse besąlygiškai pažadina
kitas.

- V. Juknaitė rinkosi pokalbius su ypatingais vaikais: nematančiais, negirdinčiais, turinčiais psichinę negalią, tėvų paliktais, išgyvenusiais artimųjų netektis, jų sunkias ligas.
- Visi jie sąmoningai suvokia savo praradimus ir savo galimybes.